

Пет разлога зашто ћете волети Мирабел...

Мирабел је магична
и помало непослушна.

Мирабел је пола вештица,
пола је вила и потпуно је несташна!

Воли да прави
напитке помоћу свог
путног сета!

Има малог змаја
који се зове Вајолет.

Мирабел обожава да распламса
искрице несташлука
где год се појави!

Шта бисте волели да
радите на спавању код
вештице?

Испробавала бих много
различитих вештичјих шешира!
-Џоџо

Смућкала бих посебан напитаk од кога се
сви неконтролисано кикоћу.
- Меган

Причао бих помало страшне приче са
батеријском лампом у утврђену од јастука.
- Скајлер

Бацала бих чини да
играчке оживе и играла
се с њима.
- Поли

Утркивала бих се на метлама
по спаваћој соби.
- Мелоди

Тражио бих напољу магичне
састојке за напитке!
- Дарси

Породично стабло

Моја мама,
Серафина Старспел

Мој брат,
Вилбур Старспел

Мој тата,
Алвин Старспел

вајолет

Ја!
Мирабел Старспел

Илустровао Мајк Лав, на основу оригиналних цртежа
Харијет Манкастер

Наслов оригинала
Harriet Muncaster
MIRABELLE AND THE MIDNIGHT FEAST
Copyright © Harriet Muncaster 2024

Mirabelle and the Midnight Feast was originally
published in English in 2024.
This translation is published under arrangement with
Oxford University Press.
Translation copyright © 2026 Вулкан издаваштво
ISBN 978-86-10-05970-0

Из света

ИСИДОРЕ МУН

МИРАБЕЛ

И ПОНОЋНА ГОЗБА

Харијет Манкастер

Превела Бранислава Маодуш

 Вулканчић

Био је последњи час и било ми је веома тешко да се сконцентришем на бацање чини на часу.

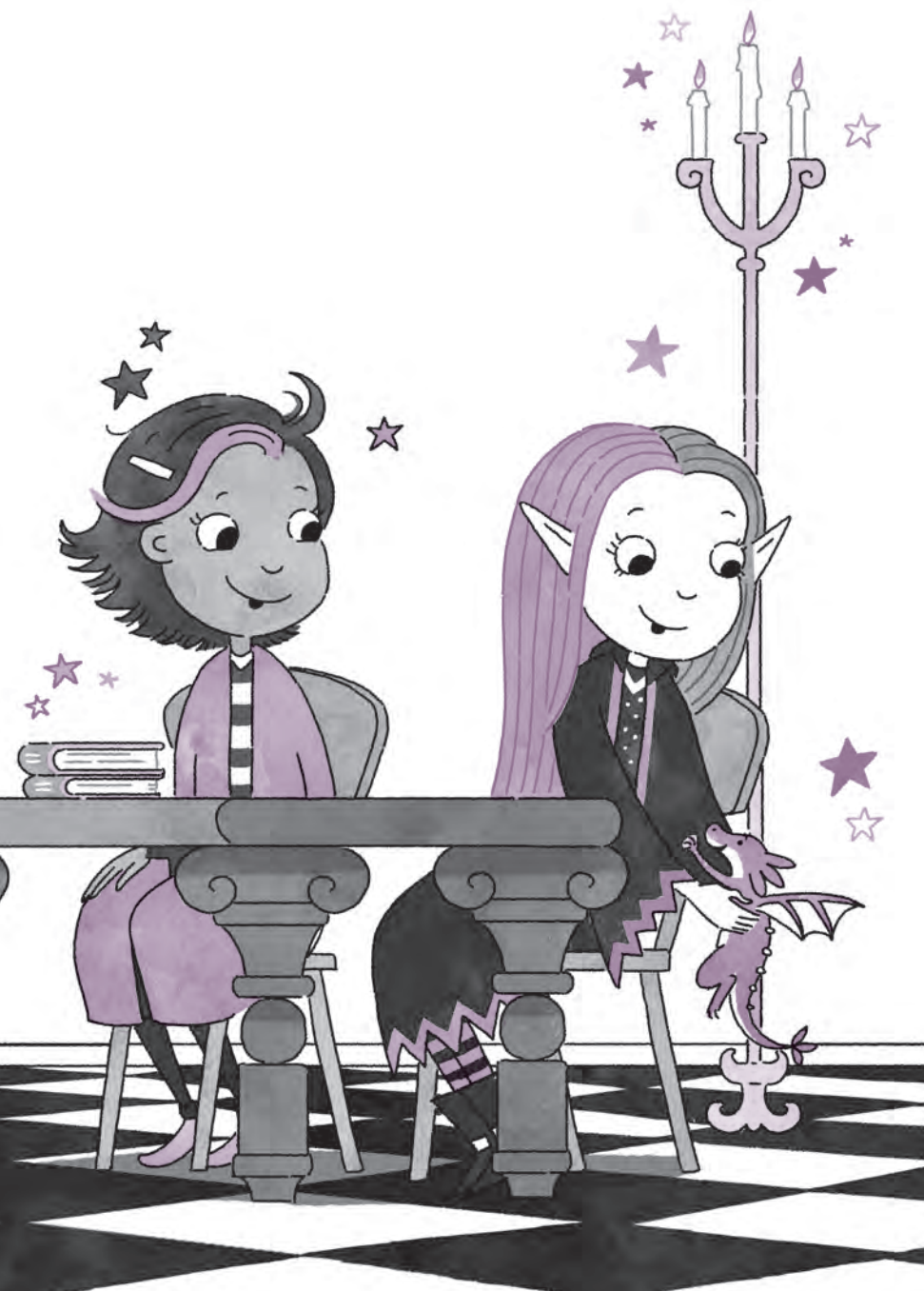
„Мирабел!“, зачула сам кроз сањарење глас госпођице Караконцулић. „Седи право и контролиши тог змаја!“

Сместа сам се усправила и потражила погледом Вајолет, мог љубимца змаја.

Нисам смела данас да упаднем у невољу. Требало је после подне да идем код најбоље другарице Карлоте и да преспавам код ње! Била сам толико узбуђена да нисам могла да дочекам. Све ће пропасти ако ме госпођица Караконцулић остави у казни после школе! Пронашла сам Вајолет крај својих ногу како избацује љубичасти пламен и пали под, па сам је журно подигла у крило и надала се да госпођица Караконцулић неће видети трагове гаражи.

Најзад, најзад, огласило се звоно за крај часа и покупила сам књиге и убацила их у торбу. Вајолет ми је узбуђено лепршала поред уха.

„Јупи!“, цикнула је Карлота. „Најзад идемо кући! Једва чекам вече, Мирабел. Мама је чак набавила и вилинску храну за тебе. Знам да мрзиш вештичју храну. Мислим да би требало да останемо будне докасно и да приредимо поноћну гозбу!“

„Наравно!“, сложила сам се.

Узеле смо огртаче и метле па изашле на игралиште да сачекамо Карлотину старију сестру Идит. Ускоро смо је угледале како лагано излази из школе, косе умотане у две кул пунџе наврх главе.

Претварала се да нас не види и само је скочила на метлу и подигла се у ваздух. Следиле смо је узбуђено ћаскајући.

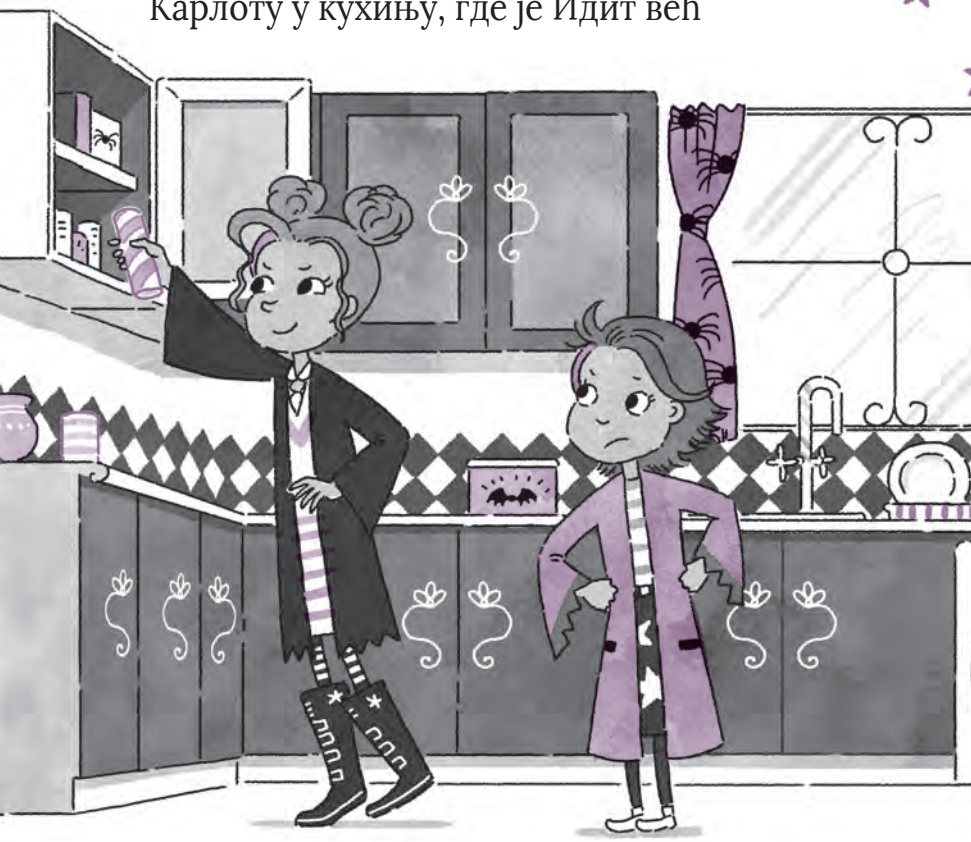
Карлота живи на супротној страни града од моје куће, близу шуме високих тамних јела. Док смо летеле ка њеној кући, телом ми се раширио пријатни дрхтај од главе до врхова ножних прстију. Карлотина кућа је много више вештичја! Волим да идем код ње. Забавно је накратко се претварати да сам потпуно вештица. Мој тата је вилењак, а мама је вештица, што значи да сам ја помало и једно и друго, али заиста више уживам у својој вештичјој страни!

Идит се спустила ка црној кући са шиљатим кровом и улазним вратима боје цвета зове. Врата су се истог трена отворила и на њима се појавила Карлотина мама.

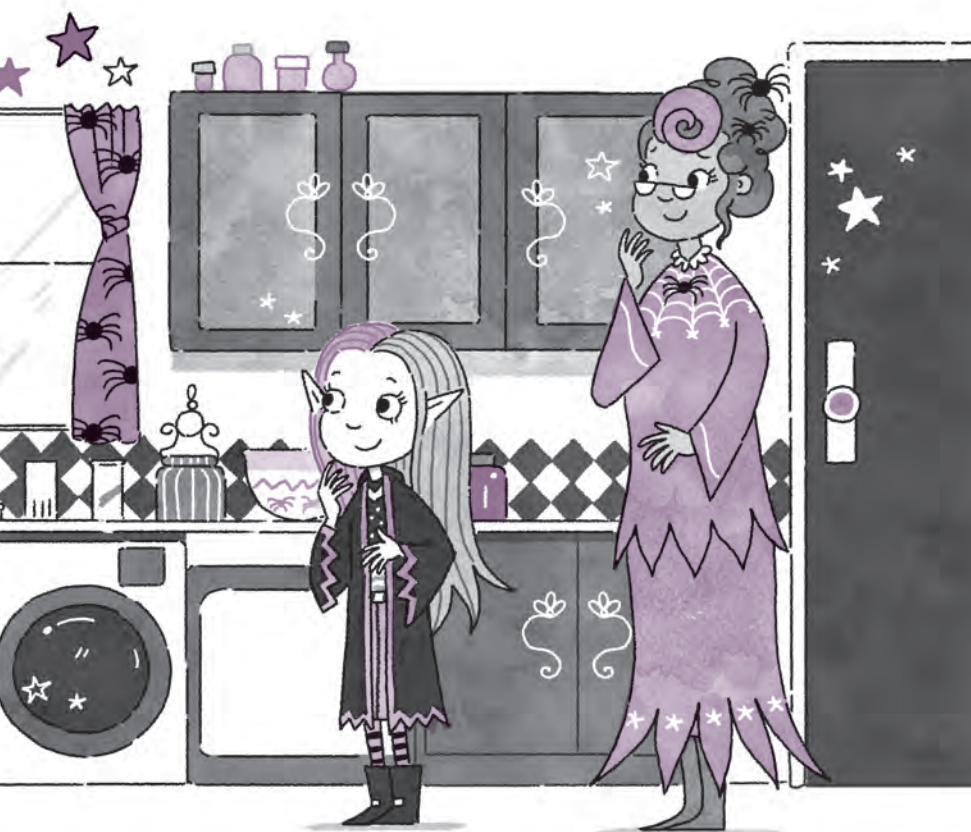
„Вештичице!“, повикала је. „Како је било у школи? Здраво, Мирабел, драго ми је што те видим!“

Насмешила сам се госпођи Кобвеб док сам се заустављала на стази и скидала торбу са метле. Следила сам Карлоту у кухињу, где је Идит већ

претурала по ормарићима у потрази за
кутијом кекса са изгњеченим мувама.

„Ох, немој их све узети, Идит!“,
повикала је Карлота трчећи ка старијој
сестри. Али Идит је подигла кекс ван
Карлотиног домашаја и нестала.

„Ух“, намрштила се Карлота пре него што је оњушила ваздух. „Какав је то мирис?“

„Печем колачиће!“, рекла је госпођа Кобвеб. „У част Мирабелине посете направила сам их по вилинском рецепту јер знам да не воли вештичју храну. Неки састојци су врло чудни... брашно, шећер, маслац и латице цвећа!“

Извадила је колачиће из рерне и ставила их на решетку за хлађење. Карлота се намрштила.

„Изгледају много *слајко*“, рекла је Карлота.

„И мени се учинило“, сложила се госпођа Кобвеб. „Зато сам за нас направила једну тепсију вештичјих колачића са

☆ ногама паука! Они морају још мало
остати у рерни да се угљенишу.“

„О, мљац!“, рекла је Карлота. „Њих
највише волим! Хвала, мама!“

Узела сам вилински колачић и пошла за Карлотом у башту док смо чекале да се испеку вештичји колачићи. Волим да идем у Карлотину башту. Пуна је свакаквих магичних биљака за чини и напитке. То је прави вештичји врт са великом, пегавом отровном печурком која сија у мраку, бусеновима љутих коприва преко којих морате опрезно да прескочите и оштрих, изувијаних, трновитих жбунова на којима цветају баршунасте руже. На тераси поред задњих врата је чак и велики цакузи у облику котла!

